

עמ"ת 48474/03/16 - אנדרי יאבלונסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 מרץ 2016

עמ"ת 48474-03-16 יאבלונסקי(אסיר)

נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

אנדרי יאבלונסקי (אסיר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד יפים וקסלר

ב"כ המשיבה עו"ד יחיאל גינסברג

העורר הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה מיום 06/03/16 במ"ת 7260-01-16 (כב' השופטת מגי כהן). בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי העורר יישאר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. מכתב האישום עולה כי ביום 01/06/14 נפסל העורר בנוכחותו מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. חרף האמור, ביום 23/01/16 נהג הנאשם ברכב משא סגור בניגוד לפסילה שהוטלה עליו, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח בתוקף.

לא הייתה מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה. בית משפט קמא הורה על שליחתו של העורר לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר. תסקיר ראשון התקבל ביום 17/02/16. מהתסקיר עלה כי בין היתר ייתכן ששילובו של העורר בניסיון טיפולי, נוסף לניסיונות קודמים שנעשו בעניינו, במסגרת מארגנת תוך התייחסות ממוקדת לבעייתיות חוזרת סביב דפוסי התמכרות ובחירה בפתרונות פורצי גבולות עשויה להוות גורם מפחית סיכון עבורו. לפיכך ביקש שירות המבחן דחייה בת שבועיים על מנת לבחון היתכנות קבלתו למסגרת טיפולית "צעדים". יצוין, כי העורר הוא דר רחוב ועל כן הייתה שאלה לגבי מימון הטיפול והאם המשיב עומד בתנאי הסף שיאפשרו לבחון את התאמתו בטיפול נוסף.

הדין בבית המשפט נדחה לקבלת תסקיר נוסף וביום 01/03/16 אכן הוגש תסקיר נוסף. מהתסקיר עולה כי הייתה פנייה למחלקת דרי רחוב בשירותי הרווחה בפתח תקווה והמפקחת המחוזית במשרד הרווחה בפתח תקווה השיבה כי אינה מפנה מטופלים למתחם "קרית שלמה" בעודם עצורים כחלופת מעצר לפיכך, מסגרת "קרית שלמה" אינה מתאימה בשלב הזה, ועל כן אין משרד הרווחה מוכן לממן פנייה כאמור. לפיכך נפסלה אפשרות זו.

ביום 06/03/16 ניתנה, כאמור, החלטת בית המשפט קמא. בית המשפט ציין כי בנוסף לתיק דנן עומד נגד המשיב תיק בגין עבירה של נהיגה בשכרות. מעיון בהרשעותיו הקודמות עולה כי יש לו עבר פלילי שכולל עבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממשית (עבירות חוזרות) וכי לחובתו עבר תעבורתי הכולל 25 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה בהן נהיגה בשכרות ודינו נגזר ביום 01/06/14. בית משפט קמא התייחס לתסקירים וציין כי העורר אינו עומד בתנאי בש"פ 1981/11 בעניינו של סויסה, שהוא פסק הדין המוביל בנוגע לבחינת אפשרות של שילוב עצור עד תום ההליכים בטיפול. בית המשפט פירט מדוע לטעמו אין העורר עומד בתנאי בש"פ סויסה. בסופו של דבר הוסיף כי גם לא נמצא מקור מימון ואף לא מפקח כונן, ולמשיב אין תמיכה משפחתית שתוכל לסייע לו במצבו כדר רחוב ועל כן קבעה כי המשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים.

נגד החלטה זו מופנה הערר. טוען ב"כ העורר כי טעה בית המשפט כשקבע שיש לעצור את המשיב עד תום ההליכים. הוא ציין כי במקרים חמורים יותר, שאותם ציטט בפני בית משפט קמא, למשל עמ"ת 11622-02-16 ועמ"ת 1224-08-14, שבהם לא החל הנאשם בהליך גמילה, אפשר בית המשפט, חרף האמור, שילוב בהליך של גמילה. הוא ציין, כי טרם המעצר העורר היה משולב בהוסטל של דרי רחוב, כהמשך רציף של טיפול שאותו עבר בקהילת "צעדים". עוד הוסיף כי על פי התסקיר המשלים יש סיכוי טוב להליך הטיפולי ולהצלחתו. נוסף על כך, שירות המבחן סבר כי הקהילה הטיפולית יכולה לתת מענה למסוכנות של העורר.

טוען ב"כ העורר, כי לא ניתן משקל מספיק לעובדה כי במקרה של עבירות תעבורה המעצר עד תום ההליכים הוא החרגי, ולכן היה על בית המשפט לשקול בצורה חיובית יותר את החלופה בקהילה הטיפולית. ב"כ העורר הפנה גם לבש"פ 775/15 שבו קבעה כב' השופטת ברק ארז כי קשה להשלים עם מצב שבו עורר לא משוחרר לחלופת מעצר ביתית בשל כך שהוא נעדר סביבה משפחתית וחברתית תומכת. הוא מציין, כי במקרה דנן, קשה להשלים עם העובדה שרק בשל היעדר מימון וחסרון כיס של העורר, לא ישולב זה במסגרת הטיפולית שלה הוא זקוק.

ב"כ המשיבה טוען כי הוא רואה את מצב הדברים בצורה שונה לחלוטין מב"כ העורר. לדבריו, התסקיר בעניינו של העורר אינו מעורר כל תקווה שהליך הגמילה יצליח. נוסף על כך, העורר לא היה משולב בהליך של גמילה עובר למעצרו. יתר על כן, עברו הפלילי של העורר, בצירוף עברו התעבורתי, מלמדים על כך שהחלופה המוצעת אינה יכולה לסכן את המסוכנות, ולכן אין העורר עונה על תנאי בש"פ סויסה. ב"כ המשיבה הפנה לבש"פ 6443/14 **בלאן נגד מדינת ישראל** [22/10/14] וכן לבש"פ 2386/12 **הוואשלה נגד מדינת ישראל** [05/04/12] שמלמדים על כך שכאשר לא היה האדם בטיפול עובר למעצרו, אין מקום להעדיף מתן טיפול בשלב המעצר ויש ללכת ע"פ הכלל שהטיפול יינתן בשלב העונש.

שמעתי את טיעוני הצדדים לאחר שעיינתי בערר, בהחלטת בית משפט קמא, בשני תסקירי המבחן וביתר החומר שהונח לפני.

תסקיר שירות המבחן מיום 17/02/16 מציין כי בשנים האחרונות ניכרת התדרדרות בכל תפקודי חייו של העורר. הוא הופנה דרך חבריו להוסט לדיירי רחוב לפני מס' חודשים. התברר, משיחה שקיימה קצינת המבחן עם הוסט דיירי הרחוב כי העורר הגיע למס' פגישות בלבד עמה והיה עליו להשלים מילוי של טפסים לצורך הכרתו כדר רחוב, אך זאת טרם עשה. צוין עברו הפלילי, הכולל שלוש הרשעות בגין עבירות אלימות, בין היתר כלפי מי שהייתה בת זוגו. צוין עברו התעבורתי המכביד. צוין כי כאשר היה תחת השפעת אלכוהול התנהג בצורה אלימה כלפי אשתו, לאחר שהחל לצרוך אלכוהול באופן אינטנסיבי.

תסקיר שירות המבחן ציין כי בשנת 2011, במסגרת מעצר קודם, הופנה למרכז "צעדים" בבית חולים "קריית שלמה" שהוא מסגרת לתכלואה כפולה בתחום ההתמכרויות ובעיות נלוות נוספות. התכלואה הכפולה כללה את בעיית האלכוהול ותכלואה פיזית. העורר השלים את הטיפול במרכז צעדים ואת מסלול ההמשך באוקטובר 2012. ואולם, לאחר תקופה זו, באה התדרדרות נוספת שכללה שימוש מסיבי באלכוהול והפסקת כל תפקודיו של העורר, אשר עבר להתגורר ברחוב. שירות המבחן התרשם מתפיסות בעייתיות פורצות גבולות ביחס לחוקי התעבורה והיעדר מתן חשיבות לחומרתן והיעדר הכרה והבנת הסיכון והחומרה בדפוס התנהלותו. צוין, כי היה ניסיון שיקומי וטיפול קודם, והיה שיפור מסוים, אך לאחר תקופה קצרה, חזר במצבי משבר לדפוס התנהלות בעייתיים והתמכרויותיים, לצד התנהלות חזרתית פורצת חוק. צוין כי קיים סיכון להמשך התנהגות שולית. עם זאת, צוין כי כאשר היה במסגרת מארגנת סמכותית, כגון מרכז צעדים, גילה יכולת להתארגן ולהיענות לגבולות חיצוניים. לפיכך הופנה לצעדים. ואולם, מאחר שכבר אינו סובל מתכלואה כפולה (מאחר שאין לו עוד בעיה רפואית), אינו מתאים למסגרת הקודמת, ולו עצמו אין אפשרות לממן חודש ראשון של טיפול, כנדרש בקהילות טיפוליות.

כאמור - בסופו של יום לא נמצאה אפשרות לשלב את המשיב בטיפול.

עיינתי, כאמור, בהחלטתו של בית משפט קמא. מצאתי, כי בית המשפט התייחס נכונה לכל הפרמטרים של בש"פ סויה, והסיבה שלא מצא להעדיף חלופה טיפולית אינה - כפי שטוען הסנגור - היעדר מימון במסגרת תומכת, אלא - כפי שכתב בית המשפט - העובדה שהעורר אינו עונה על אף אחד מהפרמטרים של בש"פ סויה. עולה בבירור מהתסקיר כי המשיב לא היה בטיפול או בהליך גמילה בסמוך עובר למעצרו; מהתסקיר לא עולה שסיכויי הגמילה גבוהים. ניתן אף לומר ההפך - צוין כי למרות שיפור שהיה בפעם הקודמת, עם היקלעו של העורר למצב משברי, הייתה הידרדרות נוספות במצבו והוא חזר להשתמש באלכוהול. גם התנאי השלישי לא מתקיים, הן נוכח עברו הפלילי של העורר, אשר מצביע על צורך במסגרת שתוכל לאיין מסוכנות באופן ממשי, הן נוכח דברי שירות המבחן בנוגע ליחסו של המשיב לעבריינות תעבורה, התנהגותו חוצת הגבולות והיעדר יכולתו לזהות מצבי סיכון.

לאור כל אלה, סבורני כי צדק בית משפט קמא בהחלטתו והערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ' אדר ב' תשע"ו, 30/03/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

